

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 487/8789/23
Провадження № 1-кк/487/555/24

КОПІЯ

24.01.2024 року Слідчий суддя Заводського районного суду міста Миколаєва Гаврасієнко В.О., за участю секретаря судового засідання Радченко К.В., слідчого Мельник С.В., захисника Шептицького О.Г., розглянувши клопотання старшого слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління ГУНП в Херсонській області Мельник С.В. про дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023230000000167 від 27.03.2023 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч.7 ст.111-1 КК України

ВСТАНОВИВ:

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління ГУНП в Херсонській області Мельник С.В., за погодженням з прокурором Скадовської окружної прокуратури Херсонської області Циганковим Р.А., звернувся до слідчого судді з клопотанням, в якому просив надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування (in absentia) у кримінальному провадженні №42023230000000167 від 27.03.2023 стосовно підозрюваного Мещерякова Дмитра Вікторовича, 30.11.1975 року народження, громадянина України, уродженця м. Херсон, проживаючого за адресою: м. Херсон, вул. Лавреньова, 26, кв. 242, раніше не судимого, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування клопотання слідчий зазначив, що зібрані у кримінальному провадженні докази беззаперечно вказують на те, що підозрюваний Мещеряков Д.В. належним чином повідомлений про проведення стосовно нього досудового розслідування, набуття ним статусу підозрюваного у цьому кримінальному провадженні, про необхідність явки до Слідчого управління ГУНП в Херсонській області для проведення слідчих та процесуальних дій, а також на те, що підозрюваний переховується від органів слідства з метою ухилення від кримінальної відповідальності на тимчасово окупованій території України.

Слідчий в судовому засіданні підтримав клопотання, просив його задовольнити з підстав, зазначених у клопотанні.

Захисник в судовому засіданні просив прийняти рішення на розсуд суду.

Слідчий суддя, заслухавши учасників кримінального провадження, дійшов такого висновку.

Відповідно до ч 2 ст. 1 КПК України кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Кодексу та інших законів України.

Згідно зі ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень глави «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень».

Частиною 2 статті 297-1 КПК України визначено, що спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, в тому числі у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 111, 408 КК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук. Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної

Заводський районний суд

м. Миколаєва

*1423*18041533*1*1*

Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до ст. 297-2 КПК України з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

у клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Згідно з ч. 1 ст. 297-4 КПК України слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування (ч.ч. 2,3 ст. 297-4 КПК України).

В судовому засіданні встановлено, що відділом розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Херсонській області здійснюється досудове розслідування кримінального провадження № 4202323000000167 від 27.03.2023 за підозрою Мещерякова Дмитра Вікторовича, 30.11.1975 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Під час здійснення досудового розслідування встановлено наступні фактичні обставини вчинення Мещеряковим Д.В. інкримінованого йому кримінального правопорушення.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголосить державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та

використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статей 19, 68 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Також статтями 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Згідно з вимогами статей 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.

Окрім викладеного, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Згідно з частиною 4 статті 2 Статуту ООН, усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН (далі - Резолюція) № 36/103 від 09.12.1981, що містить Декларацію про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, Резолюцією № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, Резолюцією № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, Резолюцією № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та Резолюцією № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватись від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи

Заводський районний суд

м. Миколаєва

*1423*18041533*1*1*

підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, статтями 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.¹

Також, згідно з пунктами 1-3 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання відповідно до принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй; утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого Російською Федерацією 22.04.2004, визначено, що територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеною Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та інших міжнародно-правових актів, є окупацією частини території суверенної держави України та відповідно до міжнародного права – діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни 1907 року визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Усупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації (далі - РФ) та службові особи з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), діючи у порушення вимог Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, вимог Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, № 2131 (XX) від 21.12.1965, № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 та інших міжнародно-правових актів, поетапно спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ підрозділам ЗС РФ та іншим підпорядкованим їм військовим підрозділам, силовим відомствам і збройним формуванням про повномасштабне військове вторгнення на територію України, у тому числі з метою захоплення її території та державної влади.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу щодо повномасштабного військового вторгнення на територію України, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, здійснили незаконне повномасштабне вторгнення на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та

Заводський районний суд
м. Миколаєва

*1423*18041533*1*1*

інших областях. Окрім цього, останні здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви, цивільні та інші об'єкти, та окупували частину території України. Тобто, вчинили дії, спрямовані на виконання раніше розробленого злочинного плану і реалізацію вищевказаного злочинного умислу, направлені на порушення суверенітету і незалежності України, насильницьку зміну та повалення її конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, досягання на її територіальну цілісність і недоторканність, з метою зміни меж території та державного кордону та порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, що продовжується до теперішнього часу та призвело і призводить до загибелі значної кількості людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з викладеним, 24.02.2022 Президент України видав Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», відповідно до якого з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строки дії якого у подальшому неодноразово продовжувався та який діє до цього часу.

У подальшому військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу представників влади РФ, здійснивши повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022, а також проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, крім інших сухопутних територій та населених пунктів України, у строк до 03.03.2022 зайняли та взяли під свій контроль місто Херсон та всі населені пункти Херсонської області, тимчасово окупувавши їх території з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами.

У результаті військового вторгнення, з 24 лютого 2022 року ЗС РФ було незаконно окуповано частину Херсонської області, зокрема селище міського типу Асканія-Нова, Каховського району, Херсонської області.

Так, з того часу були окуповані територія Біосферного заповіднику «Асканія-Нова» імені Ф.Е. Фальц-Фейна Національної академії аграрних наук України, загальною площею 33307 га, що розташований за адресою: Херсонська область, Каховський район, селище міського типу Асканія-Нова, вулиця Паркова, будинок 15.

З метою встановлення контролю на території тимчасово окупованого Біосферного заповіднику «Асканія-Нова» імені Ф.Е. Фальц-Фейна Національної академії аграрних наук України, який являє собою природоохоронну, науково-дослідну установу міжнародного значення і входить до складу природно-заповідного фонду України, невстановлені особи з числа військових РФ відповідно «Выписки из Единого государственного реестра юридических лиц» за № ЮЭ9965-23-159830620 від 17.11.2023, створили незаконну державну установу, так званий «Государственное автономное учреждение «Биосферный заповедник «Аскания-Нова»», який знаходиться за юридичною адресою «Херсонская область, м.р-н Каховский, с.п. Аскания-Нова, пгт. Аскания-Нова, ул. Парковая, д.15», який є природоохоронною, науково-дослідною та еколого-просвітницькою Установою, здійснюючою охорону природних територій з метою збереження біологічного різноманіття і підтримання природних комплексів та об'єктів, однією з цілей якого є виявлення та прискікання порушень встановлених режимів або інших правил охорони та використання навколишнього середовища та природних ресурсів, директором якого призначено Мещеряков Дмитро Вікторовича.

Так, Мещеряков Дмитро Вікторович, 30.11.1975 року народження, здійснюючи керівництво Установою, діє на основі федеральних законів, інших нормативно-правових актів Мінприроди Росії, Уставу та трудового договору, та виконує покладені на нього організаційно-розпорядчі функції щодо діяльності Установи, та правоохоронні функції в частині охорони природних територій з метою збереження біологічного різноманіття і підтримання природних

Заводський районний суд

м. Миколаєва

*1423*18041533*1*1*

комплексів та об'єктів заповідника. Мещеряков Д.В. обіймає посаду головного державного інспектора спеціальної державної інспекції Установи, в області охорони навколишнього середовища, яка здійснює охорону комплексів та об'єктів на території заповідника, та здійснює безпосереднє керівництво відділом охорони території та оперативним підрозділом.

Мещеряков Д.В., являючись громадянином України, будучи обізнаним про введення воєнного стану в Україні, розуміючи факт наявності збройного конфлікту на території країни та ведення РФ агресивної війни проти України, захоплення та подальшого утримання РФ території Херсонської області, зокрема, обласного центру – м. Херсона, з розташованими на ній державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та іншими об'єктами, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, з метою утворення, функціонування та утримання на території Херсонської області та, зокрема, селища міського типу Асканія-Нова, Каховського району, Херсонської області, окупаційною адміністрацією РФ системи органів державної влади РФ, у тому числі правоохоронної, задля становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, перебуваючи на тимчасово окупованій території селища міського типу Асканія-Нова, Каховського району, Херсонської області, у період тимчасової окупації території Херсонської області, але не пізніше 07.03.2023 (більш точні дата, час та місце у ході досудового розслідування не встановлені), добровільно обійняв посаду директора в незаконно створеній державній установі пов'язаній з виконанням організаційно-розпорядчих, адміністративно – господарських та правоохоронних функцій, у так званому «Государственном автономном учреждении «Биосферный заповедник «Аскания-Нова»», яка фактично є державною установою Біосферний заповідник «Асканія-Нова» імені Ф.Е. Фальц-Фейна Національної академії аграрних наук України, створеною та діючою відповідно до національного законодавства України.

Обійнявши вищевказану посаду Мещеряков Д.В. у межах своїх повноважень виконує покладені на нього функціональні обов'язки з організації роботи незаконної створеної Установи, та правоохоронні функції в частині охорони природних територій заповідника.

26.12.2023 відповідно до вимог ст. ст. 276, 277, 278 КПК України Мещерякову Д.В. повідомлено про підозру.

Обґрунтованість повідомлення про підозру Мещерякова Д.В. підтверджується сукупністю зібраних в ході досудового розслідування належних та допустимих доказів, а саме: протоколом огляду від 30.03.2023; протоколом огляду від 13.11.2023; протоколом огляду від 14.11.2023; протоколом огляду від 14.11.2023 публікації; протоколом огляду від 13.11.2023; протоколом огляду від 17.11.2023; протоколом допиту від 24.11.2023; протоколом допиту свідка від 22.11.2023; протоколом впізнання особи за фотознімком від 22.11.2023; протоколом допиту свідка від 16.11.2023; протоколом впізнання особи за фотознімком від 16.11.202; протоколом допиту свідка від 16.11.2023; протоколом впізнання особи за фотознімком від 16.11.2023 та іншими матеріалами кримінального провадження отриманими під час досудового розслідування.

Однак, останньому повідомлення про підозру особисто не вручене, оскільки всіма вжитими можливими слідчими (розшуковими) та іншими процесуальними діями встановити поточне місцезнаходження Мещерякова Д.В. на території будь-якого населеного пункту, де органи державної влади України здійснюють свої повноваження, на даний час не видається за можливе, оскільки останній переховується від слідства та суду.

Згідно з вимогами, передбаченими ч. 3 ст. 111, ст. 135, 278 КПК України, вжито заходів для вручення повідомлення про підозру у спосіб, передбачений для вручення повідомлень.

Зокрема, 26.12.2023 в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження - газеті «Урядовий кур'єр» № 258 від 26.12.2023 та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора розміщено повідомлення про підозру Мещерякова Д.В., а також повідомлено про необхідність прибуття до СУ ГУНП в Херсонській області, що розташоване за адресою: м. Миколаїв, вул. Біла, 44, каб. 55 на 29.12.2023, 30.12.2023, 01.01.2024 для вручення

Заводський районний суд
м. Миколаєва

*1423*18041533*1*1*

останньому письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій.

Утім, Мещеряков Д.В. на виклики не з'явився та про причини свого неприбуття не повідомив, що свідчить про його умисні дії, спрямовані на ухилення від органу досудового розслідування з метою уникнення кримінальної відповідальності за вчинення особливо тяжкого злочину, а також про переховування на тимчасово окупованій території.

Зокрема, встановлено, що з 24.02.2022 по теперішній час до органів державної влади, сервісних центрів, медичних закладів України підозрюваний не звертався. На підконтрольну територію України виїзд не здійснював.

За наявною інформацією, станом на теперішній час підозрюваний може перебувати на тимчасово окупованій території України, зокрема у Херсонській області (лівобережжі), АР Крим та території РФ, де продовжує вчиняти дії на шкоду Україні та її населенню.

При перевірці вказаної особи за ІПНП встановлено, що інформація відносно останнього відсутня, при перевірці по АІПС «Аркан», встановлено, що з 24.02.2022 по 02.01.2024 вищевказаний підозрюваний державний кордон України не перетинав.

У зв'язку із викладеним, 02.01.2024 підозрюваного Мещерякова Д.В. оголошено в розшук, здійснення якого доручено УСР в Херсонській області ДСР НП України.

З огляду на викладене, враховуючи те, що Мещеряков Д.В. обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, органом досудового розслідування надано достатньо доказів, які вказують на те, що підозрюваний перебуває на тимчасово окупованій території України, переховується від органу досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, на виклики слідчого та прокурора не з'являється без поважних причин, суд приходить до висновку про наявність достатніх підстав для здійснення спеціального досудового розслідування по кримінальному провадженню стосовно підозрюваного Мещерякова Д.В.

А за такого, клопотання слідчого є обгрунтованим та таким, що підлягає задоволенню. Керуючись ст.ст. 297-1, 297-3, 297-4, 376 КПК України,

УХВАЛИВ:

Клопотання старшого слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, слідчого управління ГУНП в Херсонській області Мельник С.В. - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні за № 42023230000000167 від 27.03.2023 стосовно підозрюваного Мещерякова Дмитра Вікторовича, 30.11.1975 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбачених ч.7 ст.111-1 КК України.

Якщо підозрюваний Мещеряков Дмитро Вікторович, відносно якого постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування буде затриманий або добровільно з'явиться до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими Кримінальним процесуальним кодексом України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали оголошено 25.01.2024 року

Слідчий суддя

В.О. Гаврасієнко